

ส.ป.
ส.อ.ก.



สำนักงานเทศบาลตำบลศรีถ้อย
เลขรับที่ 1229
วันที่ 24 ส.ค. 64
ที่ 48 น.

ที่ พย ๐๐๒๓.๑๕/๑๖๕๕

ที่ว่าการอำเภอแม่ใจ

ถนนพหลโยธิน พย ๕๖๑๓๐

๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๔

เรื่อง ทารือคุณสมบัติที่ปรึกษานายกเทศมนตรี

เรียน นายกเทศมนตรีตำบลศรีถ้อย

อ้างถึง หนังสือเทศบาลตำบลศรีถ้อย ที่ พย ๗๓๒๐๑ / ๒๑๘ ลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๖๔

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือจังหวัดพะเยา ที่ พย ๐๐๒๓.๔ / ๙๕๕๒
ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๖๔

จำนวน ๑ ชุด

ตามที่เทศบาลตำบลศรีถ้อยรายงานมาว่า ขอรือเกี่ยวกับคุณสมบัติที่ปรึกษานายกเทศมนตรี เนื่องจากตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ.๒๕๖๒ มาตรา ๔๘ จตุทศ ได้กำหนดว่า นายกเทศมนตรี รองนายกเทศมนตรี ที่ปรึกษานายกเทศมนตรี และเลขาธิการนายกเทศมนตรี ต้องไม่กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้ (๓) เป็นผู้มีส่วนได้เสียในสัญญาหรือกิจการที่กระทำหรือจะกระทำกับหรือให้แก่เทศบาลนั้นหรือมีส่วนได้เสียในสัญญาหรือกิจการที่กระทำหรือจะกระทำหรือให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยพฤติการณ์แสดงให้เห็นว่าเป็นการต่างตอบแทนหรือเอื้อประโยชน์ส่วนตนระหว่างกัน ทั้งนี้ ไม่ว่าโดยตรงหรือทางอ้อม โดยข้อเท็จจริงของกรณี คือ เทศบาลตำบลศรีถ้อยได้ทำสัญญาจ้างเหมาบริการปฏิบัติงาน กับ นายศุภวิทย์ เวียงนาค บุตรโดยชอบด้วยกฎหมายของนายถิรดา ไชยเลิศ หรือนางผ่าน เวียงนาค และสัญญาดังกล่าวยังมีผลผูกพันในปัจจุบัน ความละเอียดตามหนังสือที่อ้างถึง นั้น

อำเภอได้รับแจ้งจากจังหวัดว่า พิจารณาแล้ว เห็นว่า

๑. การพิจารณาการเป็นผู้มีส่วนได้เสียในสัญญาของที่ปรึกษานายกเทศมนตรี กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น เคยได้มีการตอบข้อหารือการวินิจฉัยไว้แล้ว ตามหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๔.๗/๘๗๙๙ ลงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๑, หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๔.๗/๑๒๔๓๐ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๑ และหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๔.๗/๕๕๘๗ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๓ ซึ่งเทศบาลตำบลศรีถ้อยสามารถนำไปประกอบเพื่อดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องได้ กล่าวคือ การจะพิจารณาว่า ที่ปรึกษานายกเทศมนตรีเป็นผู้มีส่วนได้เสียในสัญญาหรือกิจการที่กระทำหรือจะกระทำกับหรือให้แก่เทศบาลนั้น ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม ตามนัยมาตรา ๔๘ จตุทศ (๓) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ.๒๕๖๒ หรือไม่ จะต้องพิจารณาจากข้อเท็จจริงและพฤติการณ์เป็นกรณีๆ ไป โดยจะต้องพิจารณาจากเจตนาของผู้กระทำเป็นหลัก

๒. กรณีที่มีข้อสงสัยเกี่ยวกับความเป็นที่ปรึกษานายกเทศมนตรีผู้ใดสิ้นสุดลงเมื่อกระทำการฝ่าฝืน มาตรา ๔๘ จตุทศ ด้วยเหตุเป็นผู้มีส่วนได้เสียในสัญญาหรือกิจการที่กระทำหรือจะกระทำกับหรือให้แก่เทศบาลนั้น หรือมีส่วนได้เสียในสัญญาหรือกิจการที่กระทำหรือจะกระทำกับหรือให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น โดยมีพฤติการณ์แสดงให้เห็นว่าเป็นการต่างตอบแทนหรือเอื้อประโยชน์ส่วนตนระหว่างกัน ทั้งนี้ ไม่ว่าโดยตรงหรือทางอ้อม กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของผู้อำนวยการจังหวัดเป็นผู้สอบสวนและวินิจฉัยตามความนัยมาตรา ๔๘ ปญจทศ วรรคสอง ประกอบมาตรา ๔๘ โสฬส วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ.๒๕๖๒

/ดังนั้น...

เรียน นายกเทศมนตรีตำบลศรีถ้อย

☒ เพื่อโปรดทราบ

☒ เพื่อโปรดพิจารณา

อำเภอเวียงชัย จังหวัดเชียงราย
จังหวัดเชียงราย เทศบาลตำบลศรีถ้อย

นายกเทศมนตรี
นายกเทศมนตรีตำบลศรีถ้อย

ความเห็น ทน.สป./นอ.กอง

นายกเทศมนตรีตำบลศรีถ้อย

ที่ปรึกษาเขตเทศบาลตำบลศรีถ้อย

นายประทีป ชัดดวง

หัวหน้าสำนักงาน

ความเห็นปลัดเทศบาลตำบลศรีถ้อย

☐ เพื่อโปรดทราบ

☒ เห็นควรพิจารณา

(ลงชื่อ)

(นายสมบุรณ์ หลวงบุญมี)

ตำแหน่ง

ปลัดเทศบาลตำบลศรีถ้อย

ความเห็น/คำสั่ง นายกเทศมนตรีตำบลศรีถ้อย

☐ ทราบ

☒ เห็นชอบ / อนุมัติ/อนุญาต

☐ อื่นๆ

คาบตำรวจ

(เทพสงวน ปันสุวรรณ)

นายกเทศมนตรีตำบลศรีถ้อย

ดังนั้น นายกเทศมนตรีตำบลศรีถ้อย จะสามารถแต่งตั้ง นางอิรดา ไชยเลิศ หรือนางผ่าน เวียงนาค ให้เป็นที่ปรึกษานายกเทศมนตรีศรีถ้อยได้หรือไม่ จะถือว่านางอิรดา ไชยเลิศ หรือนางผ่าน เวียงนาค เป็นผู้มีส่วนได้เสีย ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมในสัญญาที่เทศบาลตำบลศรีถ้อยเป็นคู่สัญญาหรือไม่ นั้น กรณีนี้การแต่งตั้งที่ปรึกษานายกเทศมนตรีตำบลศรีถ้อย เป็นอำนาจของนายกเทศมนตรีตำบลศรีถ้อย ตามมาตรา ๔๘ รัฐธรรมนูญแห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ.๒๕๖๒ ซึ่งหากนายกเทศมนตรีตำบลศรีถ้อย ได้พิจารณาแล้ว บุคคลดังกล่าวมีความรู้ความสามารถเหมาะสมก็อาจแต่งตั้งเป็นที่ปรึกษานายกเทศมนตรีตำบลศรีถ้อยได้ ตามคุณสมบัติตามที่กฎหมายกำหนดในมาตรา ๔๘ รัฐธรรมนูญแห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ส่วนบทบัญญัติตามมาตรา ๔๘ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๔๘ โสฬส วรรคสองและวรรคสาม นั้น เป็นเพียงบทบัญญัติที่กำหนดวิธีการเมื่อมีข้อสงสัยว่าที่ปรึกษานายกเทศมนตรีสิ้นสุดลง ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้สอบสวนและวินิจฉัย คำวินิจฉัยของผู้ว่าราชการจังหวัดให้เป็นที่สุด

สำหรับ การที่เทศบาลตำบลศรีถ้อยจะดำเนินการจ้างเหมาบริการปฏิบัติงานกับนายศุภวิทย์ เวียงนาค ซึ่งเป็นบุตรโดยชอบด้วยกฎหมายของนางอิรดา ไชยเลิศ หรือนางผ่าน เวียงนาค จะทำให้นางอิรดา ไชยเลิศ หรือนางผ่าน เวียงนาค ตำแหน่งที่ปรึกษานายกเทศมนตรีตำบลศรีถ้อย เป็นผู้มีส่วนได้เสียไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมในสัญญาที่เทศบาลตำบลศรีถ้อยเป็นคู่สัญญาหรือไม่ นั้น กรณีนี้ จะต้องพิจารณาจากข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ของนางอิรดา ไชยเลิศ หรือนางผ่าน เวียงนาค ที่ปรึกษานายกเทศมนตรีตำบลศรีถ้อย เป็นกรณีๆ ไป ซึ่งเจตนารมณ์ของ มาตรา ๔๘ จตุทศ (๓) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ.๒๕๖๒ เพื่อห้ามมิให้ที่ปรึกษานายกเทศมนตรีในฐานะที่ตนเป็นเจ้าของหน้าที่ของรัฐ สร้างประโยชน์ส่วนตนโดยเบียดเบียนหรือคุกคามประโยชน์ส่วนรวมหรือประโยชน์ของรัฐ หากไม่ปรากฏข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์ใดที่แสดงให้เห็นว่าได้มีการใช้โอกาสในฐานะที่ตนเป็นผู้ดำรงตำแหน่งสร้างประโยชน์ส่วนตนโดยเบียดเบียนหรือคุกคามประโยชน์ส่วนรวมหรือประโยชน์ของรัฐ ก็ไม่เข้าลักษณะเป็นผู้กระทำการอันเป็นผู้มีส่วนได้เสียตามนัยมาตรา ๔๘ จตุทศ (๓) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ.๒๕๖๒ โดยทั้งนี้ หากเป็นกรณีที่มีข้อสงสัยว่าที่ปรึกษานายกเทศมนตรีสิ้นสุดลงจากกระทำความต้องห้ามดังกล่าว นายอำเภอแม่ใจอาจดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงหากมีมูลก็สามารถเสนอความเห็นเพื่อให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้สอบสวนและวินิจฉัยตามกฎหมายได้รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วยนี้

จึงเรียนมาเพื่อทราบและดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

ขอแสดงความนับถือ



(นายพิรัช จันธิมา)

นายอำเภอแม่ใจ



ที่ พย ๐๐๒๓.๔/๕๕๕๒

ที่ทำการอำเภอแม่ใจ
๒๐๑๑
๒๒ ๕๖ ๕๔
ศาลากลางจังหวัดพะเยา
ถนนพหลโยธิน พย ๕๖๐๐๐

๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๔

เรื่อง ทหารี่คุณสมบัติที่ปรึกษานายกเทศมนตรี

เรียน นายอำเภอแม่ใจ

อ้างถึง หนังสืออำเภอแม่ใจ ที่ พย ๐๐๒๓.๑๕/๑๐๘๕ ลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๖๔

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สำเนาหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๕๔๘๗

ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๓

จำนวน ๑ ฉบับ

๒. สำเนาหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๑๒๔๓๐

ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๑

จำนวน ๑ ฉบับ

๓. สำเนาหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๘๗๘๙

ลงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๑

จำนวน ๑ ฉบับ

ตามที่อำเภอแม่ใจรายงาน ว่า เทศบาลตำบลศรีถ้อยขอทหารี่เกี่ยวกับคุณสมบัติที่ปรึกษานายกเทศมนตรี เนื่องจากตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ.๒๕๖๒ มาตรา ๔๘ จตุทศ ได้กำหนดว่า นายกเทศมนตรี รองนายกเทศมนตรี ที่ปรึกษานายกเทศมนตรี และเลขานุการนายกเทศมนตรี ต้องไม่กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้ (๓) เป็นผู้มีส่วนได้เสียในสัญญาหรือกิจการที่กระทำหรือจะกระทำกับหรือให้แก่เทศบาลนั้นหรือมีส่วนได้เสียในสัญญาหรือกิจการที่กระทำหรือจะกระทำกับหรือให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยพฤติการณ์แสดงให้เห็นว่าเป็นการต่างตอบแทนหรือเอื้อประโยชน์ส่วนตนระหว่างกัน ทั้งนี้ ไม่ว่าโดยตรงหรือทางอ้อม โดยข้อเท็จจริงของกรณี คือ เทศบาลตำบลศรีถ้อยได้ทำสัญญาจ้างเหมาบริการปฏิบัติงาน กับ นายศุภวิทย์ เวียงนาค บุตรโดยชอบด้วยกฎหมายของนายถิรดา ไชยเลิศ หรือนางผ่าน เวียงนาค และสัญญาดังกล่าวยังมีผลผูกพันในปัจจุบัน ความละเอียดตามอ้างถึง นั้น

จังหวัดพะเยา พิจารณาแล้ว เห็นว่า

๑. การพิจารณาการเป็นผู้มีส่วนได้เสียในสัญญาของที่ปรึกษานายกเทศมนตรี กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น เคยได้มีการตอบข้อหารือการวินิจฉัยไว้แล้ว ตามหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๘๗๘๙ ลงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๑, หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๑๒๔๓๐ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๑ และหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๕๔๘๗ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๓ ซึ่งเทศบาลตำบลศรีถ้อยสามารถนำไปประกอบเพื่อดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องได้ กล่าวคือ การจะพิจารณาว่า ที่ปรึกษานายกเทศมนตรีเป็นผู้มีส่วนได้เสียในสัญญาหรือกิจการที่กระทำหรือจะกระทำกับหรือให้แก่เทศบาลนั้น ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม ตามนัยมาตรา ๔๘ จตุทศ (๓) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ.๒๕๖๒ หรือไม่ จะต้องพิจารณาจากข้อเท็จจริงและพฤติการณ์เป็นกรณีๆ ไป โดยจะต้องพิจารณาจากเจตนาของผู้กระทำเป็นหลัก

๒. กรณีที่มีข้อสงสัยเกี่ยวกับความเป็นที่ปรึกษานายกเทศมนตรีผู้ใดสิ้นสุดลงเมื่อกระทำการฝ่าฝืนมาตรา ๔๘ จตุทศ ด้วยเหตุเป็นผู้มีส่วนได้เสียในสัญญาหรือกิจการที่กระทำหรือจะกระทำกับหรือให้แก่เทศบาลนั้นหรือมีส่วนได้เสียในสัญญาหรือกิจการที่กระทำหรือจะกระทำกับหรือให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นโดยมีพฤติการณ์แสดงให้เห็นว่าเป็นการต่างตอบแทนหรือเอื้อประโยชน์ส่วนตนระหว่างกัน ทั้งนี้ ไม่ว่าโดยตรง

/หรือทางอ้อม...

หรือทางอ้อม กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้สอบสวนและวินิจฉัยตามความนัยมาตรา ๔๘ ปัญจทศ วรรคสอง ประกอบมาตรา ๔๘ โสฬส วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

ดังนั้น นายกเทศมนตรีตำบลศรีถ้อย จะสามารถแต่งตั้ง นางธิดา ไชยเลิศ หรือนางผ่าน เวียงนาค ให้เป็นที่ปรึกษานายกเทศมนตรีตำบลศรีถ้อยได้หรือไม่ จะถือว่านางธิดา ไชยเลิศ หรือนางผ่าน เวียงนาค เป็นผู้มีส่วนได้เสียไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมในสัญญาที่เทศบาลตำบลศรีถ้อยเป็นคู่สัญญาหรือไม่ นั้น กรณีนี้ การแต่งตั้งที่ปรึกษานายกเทศมนตรีตำบลศรีถ้อยเป็นอำนาจของนายกเทศมนตรีตำบลศรีถ้อย ตามมาตรา ๔๘ อัญฐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ ซึ่งหากนายกเทศมนตรี ตำบลศรีถ้อยได้พิจารณาแล้วบุคคลดังกล่าวมีความรู้ความสามารถเหมาะสมก็อาจแต่งตั้งเป็นที่ปรึกษานายกเทศมนตรี ตำบลศรีถ้อยได้ตามคุณสมบัติตามที่กฎหมายกำหนดในมาตรา ๔๘ อัญฐ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ส่วนบทบัญญัติตามมาตรา ๔๘ ปัญจทศ วรรคสอง ประกอบมาตรา ๔๘ โสฬส วรรคสองและวรรคสาม นั้น เป็นเพียง บทบัญญัติที่กำหนดวิธีการเมื่อมีข้อสงสัยว่าที่ปรึกษานายกเทศมนตรีสิ้นสุดลง ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้สอบสวน และวินิจฉัย คำวินิจฉัยของผู้ว่าราชการจังหวัดให้เป็นที่สุด

สำหรับ การที่เทศบาลตำบลศรีถ้อยจะดำเนินการจ้างเหมาบริการปฏิบัติงานกับนายศุภวิทย์ เวียงนาค ซึ่งเป็นบุตรโดยชอบด้วยกฎหมายของนางธิดา ไชยเลิศ หรือนางผ่าน เวียงนาค จะทำให้นางธิดา ไชยเลิศ หรือ นางผ่าน เวียงนาค ตำแหน่งที่ปรึกษานายกเทศมนตรีตำบลศรีถ้อย เป็นผู้มีส่วนได้เสียไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม ในสัญญาที่เทศบาลตำบลศรีถ้อยเป็นคู่สัญญาหรือไม่ นั้น กรณีนี้ จะต้องพิจารณาจากข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ของ นางธิดา ไชยเลิศ หรือนางผ่าน เวียงนาค ที่ปรึกษานายกเทศมนตรีตำบลศรีถ้อย เป็นกรณีๆ ไป ซึ่งเจตนารมณ์ของ มาตรา ๔๘ จตุทศ (๓) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ เพื่อห้ามมิให้ที่ปรึกษานายกเทศมนตรีในฐานะที่ตนเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ สร้างประโยชน์ส่วนตนโดยเปิดเผย หรือคุกคามประโยชน์ส่วนรวมหรือประโยชน์ของรัฐ หากไม่ปรากฏข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์ใดที่แสดงให้เห็นว่า ได้มีการใช้โอกาสในฐานะที่ตนเป็นผู้ดำรงตำแหน่งสร้างประโยชน์ส่วนตนโดยเปิดเผยหรือคุกคามประโยชน์ ส่วนรวมหรือประโยชน์ของรัฐ ก็ไม่เข้าลักษณะเป็นผู้กระทำการอันเป็นผู้มีส่วนได้เสียตามนัยมาตรา ๔๘ จตุทศ (๓) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยทั้งนี้ หากเป็นกรณี ที่มีข้อสงสัยว่าที่ปรึกษานายกเทศมนตรีสิ้นสุดลงจากการกระทำต้องห้ามดังกล่าว นายอำเภอแม่ใจอาจดำเนินการ ตรวจสอบข้อเท็จจริงหากมีมูลก็สามารถเสนอความเห็นเพื่อให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้สอบสวนและวินิจฉัย ตามกฎหมาย ก็ได้

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายโชคดี อมรวัฒน์)

ผู้ว่าราชการจังหวัดพะเยา



ที่ มท ๐๔๐๔.๓/ ๕๕๘๗

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๖ ตุลาคม ๒๕๕๓

เรื่อง การหรือการวินิจฉัยการเป็นผู้มีส่วนได้เสียในสัญญาที่ทำกับองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสูง อำเภออุบลรัตน์ จังหวัดขอนแก่น

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดขอนแก่น

อ้างถึง หนังสือจังหวัดขอนแก่น ลับ ที่ ขก ๐๐๓๗.๔/๔๓๒ ลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๓

ตามที่จังหวัดขอนแก่นได้มีหนังสือถึงกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ขอรื้อเกี่ยวกับ การเป็นผู้มีส่วนได้เสียในสัญญาที่ทำกับองค์การบริหารส่วนตำบล กรณีนายคำสอน คลตริ เมื่อครั้งดำรง ตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสูง ได้เป็นตัวแทนขายประกันของบริษัท เอไอจี ประกัน วิทยาศาสตร์ (ประเทศไทย) จำกัด และขายประกันอุบัติเหตุ เลขที่ ๐๒B๒๐๒๑๖๕๖ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๐ ให้แก่ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดโพธิ์ศรี ซึ่งอยู่ในความดูแลขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกสูง เพื่อประกันอุบัติเหตุให้แก่เด็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กดังกล่าว นั้น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้พิจารณาข้อเท็จจริงประกอบข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้ว มีความเห็น ดังนี้

๑. คณะกรรมการกฤษฎีกา (ที่ประชุมร่วมกรรมการกฤษฎีกา คณะที่ ๑ และคณะที่ ๒) ได้เคยให้ความเห็นเกี่ยวกับแนวทางในการพิจารณาเรื่องการเป็นผู้มีส่วนได้เสียของผู้บริหารท้องถิ่น ในสัญญาที่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้สัญญา ตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๒๔๑/๒๕๕๑ เรื่อง การมีส่วนได้เสียของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดในสัญญาที่องค์การบริหาร ส่วนจังหวัดเป็นผู้สัญญา (กรณีองค์การบริหารส่วนจังหวัดถูกผิด) สรุปได้ว่า การที่มาตรา ๔๔/๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้กำหนดห้ามมิให้นายกองค์การบริหาร ส่วนจังหวัดกระทำการเป็นผู้มีส่วนได้เสียไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมในสัญญาที่องค์การบริหาร ส่วนจังหวัดนั้นเป็นผู้สัญญา หรือในกิจการที่กระทำแก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้น หรือที่องค์การบริหาร ส่วนจังหวัดนั้นจะกระทำ ก็โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดปฏิบัติหน้าที่ ในขณะดำรงตำแหน่งด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและรักษาประโยชน์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด เป็นสำคัญ โดยนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องไม่มีส่วนได้เสียในสัญญาที่ทำกับองค์การบริหาร ส่วนจังหวัดไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม ฉะนั้น หากมีข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์ใดก็ตามที่พิจารณาได้ว่า นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีความสัมพันธ์หรือพฤติการณ์ใดก็ตามที่พิจารณาได้ว่า นายกองค์การบริหาร ส่วนจังหวัดมีความสัมพันธ์ในเชิงผลประโยชน์จากสัญญาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือกระทำกับ องค์การบริหารส่วนจังหวัดไม่ว่าจะโดยผลของการปฏิบัติตามสัญญานั้น หรือความสัมพันธ์

/กับคู่สัญญา...

ลับ

กับคู่สัญญาในลักษณะที่จะส่งผลดีหรือผลเสียต่อกันในทางใดแล้ว ก็ย่อมถือว่าเป็นการต้องห้ามตามบทบัญญัติดังกล่าว อีกทั้งศาลปกครองสูงสุดได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการเป็นผู้มีส่วนได้เสียในสัญญาที่ทำกับเทศบาลของสมาชิกสภาเทศบาลตามคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๑๒๗-๑๒๘/๒๕๕๒ สรุปได้ว่า มาตรา ๑๘ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๖ บัญญัติห้ามมิให้สมาชิกเข้ามามีส่วนได้เสียกับเทศบาลไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม โดยไม่คำนึงว่าจะเป็นการได้ประโยชน์จากการเข้าทำสัญญาหรือเข้าทำกิจการใดกับเทศบาลหรือไม่ ซึ่งบทบัญญัตินี้ได้กำหนดข้อยกเว้นและมีได้กำหนดถึงมูลเหตุจูงใจในการเข้าไปมีส่วนได้เสียในการกระทำความผิดดังกล่าวกับเทศบาลที่ตนเป็นสมาชิกอยู่แต่อย่างใด หากข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้กระทำความผิดตำแหน่งสมาชิกสภาเทศบาลเข้าทำสัญญาหรือเข้าทำกิจการใดกับเทศบาล และเป็นผู้มีส่วนได้เสียไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมในสัญญาที่เทศบาลหรือในกิจการที่กระทำให้แก่เทศบาล กรณีก็ครบองค์ประกอบตามกฎหมายที่สมาชิกผู้นั้นจะต้องพ้นจากสมาชิกภาพ ดังนั้น การพิจารณาว่าผู้นั้นกระทำความผิดหรือไม่จำเป็นต้องพิจารณาจากข้อเท็จจริงและพฤติการณ์เป็นกรณี ๆ ไป โดยที่จะต้องพิจารณาจากเจตนาของผู้กระทำเป็นหลัก

๒. กรณีที่สมาชิกสภาท้องถิ่นเป็นตัวแทนของบุคคลที่เป็นคู่สัญญากับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ได้เคยให้ความเห็นในเรื่องนี้ไว้ตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๒๐/๒๕๔๔ สรุปได้ว่า การเป็นผู้มีส่วนได้เสียทางตรงหรือทางอ้อม นั้นมิได้หมายความว่าความถึงการที่ตนเองได้ประโยชน์เท่านั้น แต่หมายความว่ารวมถึงประโยชน์ที่คนอื่นได้รับอันเนื่องมาจากการกระทำของตนตามหน้าที่ที่ตนมีอยู่ด้วย การที่สมาชิกสภาเทศบาลรับเป็นตัวแทนของบุคคลอื่นเพื่อยื่นของสอบราคาต่อเทศบาลและทำหน้าที่เจรจาตกลงกับเทศบาลด้วย จึงมีหน้าที่ที่จะต้องรับผิดชอบต่อการกระทำตามมาตรา ๘๐๗ ถึงมาตรา ๘๑๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ในฐานะที่เป็นตัวแทนและมีหน้าที่ดังกล่าว ด้วยเหตุนี้จึงทำให้สมาชิกสภาเทศบาลผู้นั้นเป็นผู้มีส่วนได้เสียในสัญญาที่ทำกับเทศบาล นอกจากนั้นเมื่อบุคคลผู้ซึ่งมีฐานะสมาชิกสภาเทศบาลซึ่งมีหน้าที่รักษาประโยชน์ของท้องถิ่นได้กระทำการเข้าเป็นตัวแทนของห้างเพื่อยื่นของสอบราคากับเทศบาลในโครงการของเทศบาลเอง สมาชิกสภาเทศบาลผู้นั้นย่อมมีประโยชน์ที่ขัดกันอยู่ทั้งประโยชน์ของเทศบาลและประโยชน์ของห้าง และเมื่อมีการกระทำที่เป็นการต้องห้ามตามมาตรา ๑๘ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๖ แล้ว ความเป็นสมาชิกภาพย่อมสิ้นสุดลง และหากมีกรณีสงสัยต้องดำเนินการตามมาตรา ๑๘ วรรคสอง ต่อไป

สำหรับการเป็นตัวแทนประกันวินาศภัยนั้น ตามพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๔ มาตรา ๓๑ มาตรา ๖๓ มาตรา ๖๔/๑ และมาตรา ๖๖ ได้บัญญัติในเรื่องตัวแทนประกันวินาศภัยไว้ กล่าวคือ ตัวแทนประกันวินาศภัย คือ ผู้ซึ่งบริษัทประกันวินาศภัยมอบหมายให้ทำการชักชวนให้บุคคลทำสัญญาประกันภัย ผู้ใดจะกระทำการเป็นตัวแทนประกันวินาศภัยต้องได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน ซึ่งใบอนุญาตนั้นต้องระบุไว้ด้วยว่าเป็นตัวแทนของบริษัทใด บริษัทประกันวินาศภัยต้องร่วมรับผิดชอบกับตัวแทนประกันวินาศภัยต่อความเสียหายที่ตัวแทนประกันวินาศภัยนั้นได้ก่อขึ้น

/จากการ...

จากการกระทำการเป็นตัวแทนของบริษัท อีกทั้งตัวแทนยังมีสิทธิรับเบี้ยประกันภัยในนามของบริษัท หรืออาจทำสัญญาประกันภัยในนามของบริษัทได้เมื่อได้รับหนังสือมอบอำนาจจากบริษัทโดยตัวแทน ประกันวินาศภัยมีสิทธิได้รับเงินค่าจ้างหรือบำเหน็จที่พึงจ่ายตามปกติ ดังนั้น การเป็นตัวแทนประกัน วินาศภัยเพื่อทำการชักชวนให้บุคคลทำสัญญาประกันภัยกับบริษัทที่ตนเป็นตัวแทนอยู่ดังกล่าว จึงเป็นการกระทำการตามหน้าที่ที่กฎหมายกำหนดไว้ทำให้บริษัทประกันวินาศภัยนั้นได้รับประโยชน์ และตนเองก็ได้รับประโยชน์ด้วย จึงสามารถนำความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๒๐/๒๕๔๔ มาใช้พิจารณาเทียบเคียงได้

๓. การพิจารณาว่านายองค์การบริหารส่วนตำบลผู้ใด กระทำการเป็นผู้มีส่วนได้เสีย ในสัญญาหรือในกิจการที่กระทำให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลหรือไม่ ต้องพิจารณาจากข้อเท็จจริง และพฤติการณ์ในเรื่องนั้นๆ เป็นกรณีไป ซึ่งกรณีดังกล่าวนี้ปรากฏหลักฐานว่า ตามกรมธรรม์ การประกันภัยอุบัติเหตุเลขที่ ๐๒B๒๐๒๖๔๖ ระบุไว้ว่าศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดโพธิ์ศรีเป็นผู้ถือกรมธรรม์ และเป็นผู้เอาประกันภัย และมาตรา ๘๖๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์กำหนดไว้ว่า ผู้เอาประกันภัย คือ คู่สัญญาฝ่ายซึ่งตกลงจะส่งเบี้ยประกันภัย ดังนั้น สัญญาประกันภัยฉบับนี้จึงเป็น สัญญาที่ทำขึ้นระหว่างศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดโพธิ์ศรีกับบริษัท เอไอจี ประกันวินาศภัย (ประเทศไทย) จำกัด อย่างไรก็ตาม กรณีนี้ต้องพิจารณาถึงอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลโลกสูงในการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดโพธิ์ศรีด้วย ซึ่งข้อเท็จจริงปรากฏว่า ได้มีการถ่ายโอนอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดโพธิ์ศรีแห่งนี้ให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลโลกสูงตามแผนปฏิบัติการเพื่อกำหนด ขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่คณะกรรมการการกระจายอำนาจ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้จัดทำขึ้นตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๕ แต่ยังไม่ปรากฏหลักฐานที่ชัดเจนเกี่ยวกับรายละเอียด ในการถ่ายโอนอำนาจหน้าที่ดังกล่าวว่ามีการถ่ายโอนอำนาจในการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก วัดโพธิ์ศรีนี้ให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลโลกสูงไว้อย่างไร เพียงใด ในขณะที่มีการทำสัญญาประกันภัย ฉบับนี้ขึ้นเมื่อวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๐ หรือมีข้อตกลงกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลโลกสูง และวัดโพธิ์ศรีเกี่ยวกับการบริหารงานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กแห่งนี้ไว้ หรือไม่ อย่างไร ซึ่งสมควรจะต้องตรวจสอบข้อเท็จจริงในเรื่องนี้เพื่อให้ทราบถึงบทบาทอำนาจหน้าที่ ขององค์การบริหารส่วนตำบลโลกสูงที่มีต่อศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดโพธิ์ศรีให้ชัดเจนเสียก่อน เพื่อนำมาใช้ ประกอบการพิจารณา และโดยที่มาตรา ๖๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหาร ส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ ได้กำหนดไว้ว่า เมื่อมีข้อสงสัย เกี่ยวกับความเป็นนายองค์การบริหารส่วนตำบลสิ้นสุดลงเนื่องจากเป็นผู้มีส่วนได้เสียไม่ว่าทางตรง หรือทางอ้อมในสัญญาที่องค์การบริหารส่วนตำบลนั้นเป็นคู่สัญญา หรือในกิจการที่กระทำให้แก่องค์การบริหาร ส่วนตำบลนั้น หรือที่องค์การบริหารส่วนตำบลนั้นจะกระทำให้นายอำเภอสอบสวนและวินิจฉัยโดยเร็ว คำวินิจฉัยของนายอำเภอให้เป็นที่สุด จึงขอให้จังหวัดขอนแก่นแนะนำนายอำเภออุบลรัตน์ให้ดำเนินการสอบสวน

/รวบรวม...

รวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องให้ปรากฏข้อเท็จจริงที่ครบถ้วนชัดเจน เช่น การตรวจสอบเกี่ยวกับบทบาทอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกสูงในการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดโพธิ์ศรีในขณะที่มีการทำสัญญาประกันภัยฉบับดังกล่าว เป็นต้น และนายอำเภออุบลรัตน์สามารถนำคำวินิจฉัยของคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๒๐/๒๕๔๔ และเรื่องเสร็จที่ ๒๙๑/๒๕๕๑ รวมทั้งคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ อ.๑๒๗-๑๒๘/๒๕๕๒ มาใช้ประกอบการพิจารณาให้สอดคล้องกับข้อเท็จจริงดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ



(นายสุรชัย ชื่นอาสา)

ผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรปราการ รักษาการแทน
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น

ส่วนวินิจฉัยและกำกับดูแล

โทร. ๐-๒๒๔๑-๙๐๓๔-๖

โทรสาร. ๐-๒๒๔๑-๙๐๓๖

“ดำรงธรรมนำไทยใสสะอาด”

ลับ

ที่ มท ๐๘๐๔.๓/ ๑๒๔๓๐



กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนราชสีมา กทม. ๑๐๓๐๐

๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๑

เรื่อง หารือเกี่ยวกับการวินิจฉัยการเป็นผู้มีส่วนได้เสียในสัญญาเทศบาล

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดขอนแก่น

อ้างถึง ๑. หนังสือจังหวัดขอนแก่น ที่ มท ๐๘๑๙.๔/๒๖๒๙๓ ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๐

๒. หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๒๖๖๐ ลงวันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑

ตามที่จังหวัดขอนแก่นได้มีหนังสือถึงกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ขอรือเกี่ยวกับการเป็นผู้มีส่วนได้เสียของสมาชิกสภาเทศบาล กรณี นายวิบูลย์ ลุนขอนแก่น รองนายกเทศมนตรีตำบลบ้านโคก เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาเทศบาลตำบลบ้านโคก เป็นผู้มีส่วนได้เสียกับเทศบาลตำบลบ้านโคก เนื่องจากนายสมาน ลุนขอนแก่น บิดาของนายวิบูลย์ ลุนขอนแก่น ในฐานะประธานสหกรณ์โคนมขอนแก่น จำกัด ได้ทำบันทึกตกลงราคาซื้อขายนมกับเทศบาลตำบลบ้านโคก ในขณะที่นายวิบูลย์ ลุนขอนแก่น เป็นสมาชิกสภาเทศบาลตำบลบ้านโคก ซึ่งจังหวัดขอนแก่นมีความเห็นว่า พระราชบัญญัติสหกรณ์ พ.ศ. ๒๕๔๒ สหกรณ์หมายถึงคณะบุคคลซึ่งร่วมกันดำเนินกิจกรรมเพื่อประโยชน์ทางเศรษฐกิจและสังคม โดยช่วยตนเองและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน การดำรงตำแหน่งประธานสหกรณ์โคนมขอนแก่น จำกัด ของนายสมาน ลุนขอนแก่น โดยได้รับการเลือกตั้งจากสมาชิกตามพระราชบัญญัติสหกรณ์ พ.ศ. ๒๕๔๒ เป็นการกระทำร่วมกันในการดำเนินการเพื่อวัตถุประสงค์ของสหกรณ์ มิได้กระทำเพื่อประโยชน์ของตนเอง จึงถือว่านายวิบูลย์ ลุนขอนแก่น มิได้เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยทางอ้อมกับเทศบาลตำบลบ้านโคก นั้น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาแล้วเห็นว่า

๑. ตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๖๐๕/๒๕๔๕ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ได้ให้ความเห็นในการพิจารณาเรื่อง การเป็นผู้มีส่วนได้เสียของสมาชิกสภาเทศบาล ในสัญญาที่เทศบาลเป็นคู่สัญญา (กรณีเทศบาลตำบลวังสะพุง) ว่า บทบัญญัติตามมาตรา ๑๘ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่บัญญัติว่า สมาชิกสภาเทศบาลต้องไม่เป็นผู้มีส่วนได้เสียไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมในสัญญาที่เทศบาลเป็นคู่สัญญา หรือในกิจการที่กระทำให้แก่เทศบาลหรือที่เทศบาลกระทำ นั้น มีความมุ่งหมายที่จะให้สมาชิกปฏิบัติหน้าที่ในขณะดำรงตำแหน่งด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและรักษาประโยชน์เป็นสำคัญ โดยสมาชิกต้องไม่มีส่วนได้เสียในสัญญาที่ทำกับเทศบาลไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม ซึ่งการพิจารณาว่าสมาชิกผู้ใดมีส่วนได้เสียในสัญญาหรือไม่ นอกจากจะพิจารณาว่าในการปฏิบัติตามสัญญานั้น สมาชิกผู้นั้นได้ประโยชน์โดยตรงหรือไม่แล้ว ยังต้องพิจารณาว่าสมาชิกผู้นั้นมี

ความสัมพันธ์กับคู่สัญญาในลักษณะที่ส่งผลดีหรือผลเสียต่อตนในทางอ้อม อันจะได้ชื่อว่ามีส่วนได้เสียในทางอ้อมหรือไม่ ซึ่งความสัมพันธ์ที่มีอยู่อาจจะเป็นความสัมพันธ์ในเชิงบริหาร โดยเป็นผู้จัดการ กรรมการผู้จัดการ ตัวแทนผู้บริหาร หรือผู้มีอำนาจในการดำเนินงานในกิจการของบุคคลธรรมดาหรือของนิติบุคคลที่มีการกระทำกับเทศบาล หรือความสัมพันธ์ในเชิงทุน โดยเป็นหุ้นส่วนในห้างหุ้นส่วน ผู้เป็นหุ้นส่วนในห้างหุ้นส่วนจำกัด หรือผู้ถือหุ้นบริษัทจำกัดซึ่งสามารถครอบงำการจัดการบริษัทได้ หรือความสัมพันธ์ในระหว่างบุคคล ซึ่งกฎหมายบัญญัติให้มีหน้าที่อุปการะเลี้ยงดูต่อกัน เช่น ความสัมพันธ์ระหว่างสามีภริยาหรือความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดากับบุตร ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ต่อมาคณะกรรมการกฤษฎีกา (ที่ประชุมร่วมกรรมการกฤษฎีกา คณะที่ ๑ และคณะที่ ๒) ได้ให้ความเห็นในการพิจารณาเรื่องการมีส่วนได้เสียของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดในสัญญาที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นคู่สัญญา (กรณีองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต) ตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๒๙๑/๒๕๕๑ สรุปได้ว่า การที่มาตรา ๔๔/๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๖ ได้กำหนดห้ามมิให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระทำการเป็นผู้มีส่วนได้เสียไม่ว่าโดยตรงหรือทางอ้อมในสัญญาที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้นเป็นคู่สัญญา หรือในกิจการที่กระทำให้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้นหรือที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้นจะกระทำก็โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดปฏิบัติหน้าที่ในขณะดำรงตำแหน่งด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและรักษาประโยชน์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นสำคัญ โดยนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องไม่มีส่วนได้เสียในสัญญาที่ทำกับองค์การบริหารส่วนจังหวัดไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม ฉะนั้น หากมีข้อเท็จจริงหรือมีพฤติการณ์ใดๆ ก็ตามที่พิจารณาได้ว่านายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีความสัมพันธ์ในเชิงผลประโยชน์จากสัญญาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือกระทำกับองค์การบริหารส่วนจังหวัด ไม่ว่าจะโดยผลของการปฏิบัติตามสัญญานั้น หรือความสัมพันธ์กับคู่สัญญาในลักษณะที่จะส่งผลดีหรือผลเสียต่อตนในทางใดแล้ว ก็ย่อมถือว่าเป็นการต้องห้ามตามบทบัญญัติดังกล่าว

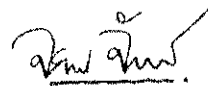
นอกจากนี้ศาลปกครองสูงสุดยังได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการเป็นผู้มีส่วนได้เสียในสัญญาของนายกเทศมนตรี ตามคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขดำที่ อ.๕๒๗/๒๕๔๗ คดีหมายเลขแดงที่ อ.๓๒๗/๒๕๕๐ ซึ่งศาลปกครองสูงสุดได้ให้ความเห็นว่า บทบัญญัติตามมาตรา ๑๘ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๕๒ ที่บัญญัติว่า สมาชิกสภาเทศบาลต้องไม่เป็นผู้มีส่วนได้เสียไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมในสัญญาที่เทศบาลเป็นคู่สัญญา หรือในกิจการที่กระทำให้แก่เทศบาลหรือที่เทศบาลจะกระทำนั้น กฎหมายมีเจตนารมณ์เพื่อห้ามมิให้เจ้าหน้าที่ของรัฐในฐานะที่ตนเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐสร้างประโยชน์ส่วนตนโดยเบียดเบียนหรือคุกคามประโยชน์ส่วนรวมหรือประโยชน์ของรัฐ ซึ่งการพิจารณาว่าเป็นผู้มีส่วนได้เสียหรือไม่ จำต้องพิจารณาจากข้อเท็จจริงและพฤติการณ์เป็นกรณีๆ ไป หากไม่ปรากฏข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์ใดที่แสดงให้เห็นว่าได้มีการใช้โอกาสในฐานะที่ตนเป็นผู้ดำรงตำแหน่งสร้างประโยชน์ส่วนตนโดยเบียดเบียนหรือคุกคามประโยชน์ส่วนรวมหรือประโยชน์ของรัฐ ก็ไม่เข้าลักษณะเป็นผู้กระทำการอันเป็นผู้มีส่วนได้เสียตามนัยมาตรา ๑๘ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว

๒. ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติสหกรณ์ พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้ให้ความหมายของคำว่า “สหกรณ์” หมายความว่า คณะบุคคลซึ่งร่วมกันดำเนินกิจการเพื่อประโยชน์ทางเศรษฐกิจและสังคม โดยช่วยตนเองและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และได้จัดทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้ และมาตรา ๔๖(๑) ประกอบมาตรา ๖๐ (๑) (๒) (๓) กำหนดให้สหกรณ์มีอำนาจดำเนินธุรกิจ ผลิต การค้า การบริการ และอุตสาหกรรม เพื่อประโยชน์ของสมาชิก โดยกำไรสุทธิประจำปีที่เหลือจากการจัดสรรเป็นทุนสำรองและค่าบำรุงสันนิบาตสหกรณ์แห่งประเทศไทย ที่ประชุมใหญ่ของสหกรณ์อาจจัดสรรเป็นเงินปันผลตามหุ้นที่ชำระแล้ว เงินเฉลี่ยคืนให้แก่สมาชิกตามส่วนธุรกิจที่สมาชิกได้ทำไว้กับสหกรณ์ในระหว่างปี และเงินโบนัสกรรมการและเจ้าหน้าที่ได้

๓. ตามมาตรา ๑๙ (๖) และมาตรา ๑๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดว่า เมื่อมีกรณีสงสัยว่าสมาชิกภาพของสมาชิกสภาเทศบาลผู้ใดสิ้นสุดลงเนื่องจากเป็นผู้มีส่วนได้เสียไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมในสัญญาที่เทศบาลเป็นคู่สัญญา หรือในกิจการที่กระทำให้แก่เทศบาล หรือที่เทศบาลจะกระทำ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสอบสวนและวินิจฉัยโดยเร็ว ซึ่งการพิจารณาว่าสมาชิกสภาเทศบาลผู้ใดกระทำการเป็นผู้มีส่วนได้เสียในสัญญาที่เทศบาลเป็นคู่สัญญาหรือกิจการที่กระทำให้แก่เทศบาลหรือที่เทศบาลกระทำหรือไม่ นั้น ต้องพิจารณาจากข้อเท็จจริงและพฤติการณ์เป็นกรณีๆ ไป ดังนั้น กรณีของนายวิบูลย์ ลุนขอนแก่น อดีตสมาชิกสภาเทศบาลตำบลบ้านโคก ผู้ว่าราชการจังหวัดขอนแก่นชอบที่จะพิจารณาพยานหลักฐานทั้งพยานเอกสาร พยานบุคคล และพยานแวดล้อมต่างๆ เพื่อให้ทราบข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ในเรื่องดังกล่าว ทั้งนี้ ผู้ว่าราชการจังหวัดขอนแก่นสามารถนำคำวินิจฉัยของคณะกรรมการกฤษฎีกาหรือคำพิพากษาของศาลปกครองที่เกี่ยวข้อง เช่น คำวินิจฉัยของคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๖๐๕/๒๕๔๕ และ ๒๙๑/๒๕๕๑ หรือคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขดำที่ อ.๕๒๗/๒๕๔๗ คดีหมายเลขแดงที่ อ.๓๒๗/๒๕๕๐ ประกอบกับบทบัญญัติของกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เช่น พระราชบัญญัติสหกรณ์ พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังกล่าว มาใช้ประกอบการพิจารณาให้สอดคล้องกับข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ดังกล่าว เพื่อพิจารณาวินิจฉัยต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ



(นายจรินทร์ จักกะปาก)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

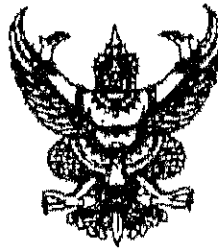
สำนักกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น

ส่วนวินิจฉัยและกำกับดูแล

โทร. ๐-๒๒๔๑-๙๐๓๔-๕

โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๙๐๓๖

“ดำรงธรรมนำไทยใสสะอาด



ที่ มท ๐๘๐๔.๓/

๘๓/๘๓

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

ถนนราชสีมา กทม. ๑๐๓๐๐

๒๕

กรกฎาคม ๒๕๕๑

เรื่อง ขอรื้อคุณสมบัติของผู้ดำรงตำแหน่งที่ปรึกษานายกเทศมนตรี

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่

อ้างถึง หนังสือจังหวัดเชียงใหม่ ที่ มท ๐๘๒๗.๔/ ๒๓๕๗/๓ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๑

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๔๑๑๒ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๑

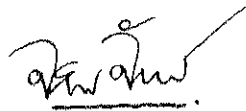
ตามที่จังหวัดเชียงใหม่ได้มีหนังสือถึงกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ขอรื้อเกี่ยวกับคุณสมบัติของที่ปรึกษานายกเทศมนตรี กรณีนายสุชาติ ปิงเมือง ที่ปรึกษานายกเทศมนตรีตำบลเชียงดาว ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดตามมาตรา ๖๔ (๓) แห่งพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้ลงโทษจำคุก ๓ ปี ปรับ ๑๐,๐๐๐ บาท โทษจำคุกรอไว้ ๑ ปี และให้เพิกถอนสิทธิเลือกตั้งมีกำหนด ๘ ปี ซึ่งจังหวัดเชียงใหม่พิจารณาแล้วเห็นว่าตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๖ มาตรา ๔๙ อัญญัติไว้ว่า กำหนดให้นายกเทศมนตรีอาจแต่งตั้งที่ปรึกษานายกเทศมนตรีได้โดยไม่ได้ระบุว่าที่ปรึกษานายกเทศมนตรีมีคุณสมบัติอย่างไร และโดยข้อเท็จจริงที่เทศบาลตำบลเชียงดาวได้ขอรื้อมานั้น ไม่ปรากฏว่านายสุชาติ ปิงเมือง เคยเป็นที่ปรึกษานายกเทศมนตรีตำบลเชียงดาว ซึ่งถูกให้พ้นจากตำแหน่งเนื่องจากกระทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบ กรณีจึงไม่ขัดต่อความในมาตรา ๔๘ เบญจ (๔) มาตรา ๔๘ อัญญัติไว้ว่า วรรคสอง มาตรา ๔๘ ปัญจทศ (๔) และมาตรา ๔๘ โสฬส วรรคสาม อนึ่ง โดยที่คำพิพากษาถึงที่สุดนั้นโทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๑ ปี จึงไม่อยู่ในบังคับตามความในมาตรา ๔๘ โสฬส (๗) แต่อย่างใด ดังนั้น นายสุชาติ ปิงเมือง จึงอาจได้รับแต่งตั้งให้เป็นที่ปรึกษานายกเทศมนตรีตำบลเชียงดาวต่อไปได้ จึงขอรื้อว่าความเห็นของจังหวัดดังกล่าวถูกต้องหรือไม่ นั้น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาแล้วเห็นว่า ประเด็นข้อหาของจังหวัดเชียงใหม่ดังกล่าว เป็นประเด็นในลักษณะทำนองเดียวกันกับกรณีที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้แจ้งความเห็นเกี่ยวกับคุณสมบัติของที่ปรึกษานายกเทศมนตรีให้จังหวัดกาฬสินธุ์ทราบกล่าวคือ ที่ปรึกษานายกเทศมนตรีต้องมีคุณสมบัติตามที่ปรากฏในมาตรา ๔๘ อัญญัติไว้ว่า วรรคสอง และต้องไม่กระทำการต้องห้ามตามมาตรา ๔๘ จตุทศ

แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๕๖ สำหรับบทบัญญัติตามมาตรา ๔๘ โสฬส วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว ที่ให้ความหมายในวรรคสามของมาตรา ๔๘ บัญญัติ มาใช้บังคับกับที่ปรึกษานายกเทศมนตรีด้วยโดยอนุโลม นั้น เป็นเพียงบทบัญญัติที่กำหนดวิธีการในกรณีเมื่อมีข้อสงสัยว่าที่ปรึกษานายกเทศมนตรีสิ้นสุดลง ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้สอบสวนและวินิจฉัยโดยเร็ว คำวินิจฉัยของผู้ว่าราชการจังหวัดให้เป็นที่สุด ส่วนกรณีที่ที่ปรึกษานายกเทศมนตรีต้องพ้นจากตำแหน่งเมื่อถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกตามมาตรา ๔๘ โสฬส วรรคหนึ่ง (๗) และวรรคสาม นั้น ต้องเป็นกรณีที่ผู้นั้นต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษจำคุกและถูกจำคุกอยู่จริง ดังนั้น จังหวัดเชียงใหม่สามารถนำความเห็นของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นดังกล่าวไปใช้ประกอบการพิจารณาในเรื่องนี้ได้ รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ



(นายจรินทร์ จักกะพาก)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น

ส่วนวินิจฉัยและกำกับดูแล

โทร. ๐-๒๒๔๑-๙๐๓๕

โทรสาร. ๐-๒๒๔๑-๙๐๓๖

“ดำรงธรรมนำไทยใสสะอาด”



ที่ มท 0804.3/ 4112

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนราชสีมา กทม. 10300

21 พฤษภาคม 2547

เรื่อง ทาหรือเกี่ยวกับคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ดำรงตำแหน่งที่ปรึกษานายกเทศมนตรีและ
เลขานุการนายกเทศมนตรี

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดกาฬสินธุ์

อ้างถึง หนังสือจังหวัดกาฬสินธุ์ ที่ มท 0817.3/4346 ลงวันที่ 20 เมษายน 2547

ตามที่ทาหรือเกี่ยวกับคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ดำรงตำแหน่งที่ปรึกษานายกเทศมนตรีและ
เลขานุการนายกเทศมนตรี การพ้นจากตำแหน่ง ซึ่งจังหวัดเห็นว่า มาตรา 48 เบญจ และมาตรา 48 นว แห่ง
พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 ได้กำหนดคุณสมบัติของนายกเทศมนตรีและรองนายกเทศมนตรีไว้ชัดเจน
แต่สำหรับคุณสมบัติของที่ปรึกษานายกเทศมนตรีและเลขานุการนายกเทศมนตรีไม่ได้กำหนดไว้โดยเฉพาะ
คงมีปรากฏในมาตราที่เกี่ยวข้องได้แก่มาตรา 48 อัฐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 ซึ่ง
กำหนดว่าผู้ที่ดำรงตำแหน่งที่ปรึกษานายกเทศมนตรีและเลขานุการนายกเทศมนตรีต้องมีใช้สมาชิกสภาเทศบาล
และต้องไม่กระทำการอันมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 48 จตุทศ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 สำหรับการ
การพ้นจากตำแหน่งของที่ปรึกษานายกเทศมนตรีและเลขานุการนายกเทศมนตรี ปรากฏอยู่ในมาตรา 48 โสฬส
วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 ซึ่งกำหนดให้น้ำความใน (1) (2) (3) (4) (6) และ (7) ของมาตรา
48 โสฬส วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 มาใช้บังคับกับการพ้นจากตำแหน่งของที่ปรึกษา
นายกเทศมนตรีและเลขานุการนายกเทศมนตรีโดยอนุโลม และตามมาตรา 48 โสฬส วรรคสาม แห่ง
พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 ได้กำหนดให้น้ำความในวรรคสามของมาตรา 48 ปัญจทศ มาใช้บังคับกับการ
รองนายกเทศมนตรี ที่ปรึกษานายกเทศมนตรีและเลขานุการนายกเทศมนตรีด้วยโดยอนุโลม เมื่อพิจารณา
บทบัญญัติของมาตรา 48 ปัญจทศ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 กำหนดว่า "เมื่อมีข้อสงสัย
เกี่ยวกับความเป็นนายกเทศมนตรีสิ้นสุดลงตาม (4) หรือ (5) ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสอบสวนและวินิจฉัยโดยเร็ว
คำวินิจฉัยของผู้ว่าราชการจังหวัดให้เป็นที่สุด" ซึ่งมาตรา 48 ปัญจทศ (4) แห่ง พ.ร.บ.เทศบาลฯ กำหนดว่า
"ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 48 เบญจ" จึงทำให้เกิดข้อสงสัยว่า ที่ปรึกษานายกเทศมนตรีและ
เลขานุการนายกเทศมนตรี ต้องมีคุณสมบัติตามมาตรา 48 เบญจ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496
ด้วยหรือไม่ ซึ่งเรื่องนี้จังหวัดกาฬสินธุ์เห็นว่า บทบัญญัติตามมาตรา 48 โสฬส วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล
พ.ศ. 2496 เป็นการนำกฎหมายมาใช้บังคับในกรณีมีข้อสงสัยการสิ้นสุดลงของผู้ดำรงตำแหน่งรองนายกเทศมนตรี
ที่ปรึกษานายกเทศมนตรีและเลขานุการนายกเทศมนตรีเท่านั้น ไม่เกี่ยวกับเรื่องคุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้าม
ของผู้ดำรงตำแหน่งที่ปรึกษานายกเทศมนตรี และเลขานุการนายกเทศมนตรี แต่เนื่องจาก เรื่องนี้ยังไม่มีแนวทาง
ปฏิบัติที่ชัดเจน จังหวัดจึงหาหรือว่าความเห็นของจังหวัดถูกต้องหรือไม่ และหาหรือว่าเงินเดือนและประโยชน์ตอบแทน
อย่างอื่นของที่ปรึกษานายกเทศมนตรีและเลขานุการนายกเทศมนตรีจะได้รับตั้งแต่เมื่อใด นั้น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ขอเรียนว่า

1. ที่ปรึกษานายกเทศมนตรีและเลขานุการนายกเทศมนตรี ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่ปรากฏไว้ในมาตรา 48 รัฐธรรมนูญ และมาตรา 48 จตุตศ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 สำหรับบทบัญญัติตามมาตรา 48 โสฬส วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 เป็นเพียงบทบัญญัติที่กำหนดวิธีการในกรณีที่มีข้อสงสัยว่า ความเป็นรองนายกเทศมนตรี ที่ปรึกษานายกเทศมนตรี และเลขานุการนายกเทศมนตรีสิ้นสุดลง ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้สอบสวนและวินิจฉัยโดยเร็ว คำวินิจฉัยของผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นที่สุด ความเห็นของจังหวัดถูกต้องแล้ว

2. กรณีเงินเดือนและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของที่ปรึกษานายกเทศมนตรีและเลขานุการนายกเทศมนตรีจะได้รับตั้งแต่เมื่อใด นั้น เห็นว่าแม้มาตรา 48 จตุตศติ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 จะกำหนดให้เงินเดือนและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของที่ปรึกษานายกเทศมนตรีและเลขานุการนายกเทศมนตรี ให้เป็นไปตามระเบียบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด และขณะนี้ยังไม่มีระเบียบในเรื่องนี้ออกมาก็ตาม แต่มาตรา 48 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2546 กำหนดให้บรรดาบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่กำหนดการจ่ายเงินเดือน เงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของนายกเทศมนตรี เทศมนตรี รองนายกเทศมนตรี ที่ปรึกษานายกเทศมนตรี เลขานุการนายกเทศมนตรี การจ่ายเงินค่าป่วยการแก่ประธานสภาเทศบาล รองประธานสภาเทศบาล สมาชิกสภาเทศบาล และการจ่ายเงินค่าเบี้ยประชุมให้แก่กรรมการที่สภาเทศบาลแต่งตั้งขึ้นที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2546 ใช้บังคับ ก็ให้มีผลใช้บังคับต่อไปจนกว่าจะได้มีการออกระเบียบตามมาตรา 48 จตุตศติ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 จากบทบัญญัติดังกล่าวทำให้ในขณะนี้พระราชกฤษฎีกากำหนดเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของนายกเทศมนตรี รองนายกเทศมนตรี ที่ปรึกษานายกเทศมนตรีและเลขานุการนายกเทศมนตรี พ.ศ. 2543 ยังคงมีผลใช้บังคับอยู่ ดังนั้น ที่ปรึกษานายกเทศมนตรีหรือเลขานุการนายกเทศมนตรีจึงมีสิทธิได้รับเงินค่าตอบแทนประจำตำแหน่งนับตั้งแต่วันที่ได้รับการแต่งตั้ง ทั้งนี้ เป็นไปตามมาตรา 6 แห่งพระราชกฤษฎีกากำหนดเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของนายกเทศมนตรี รองนายกเทศมนตรี ที่ปรึกษานายกเทศมนตรีและเลขานุการนายกเทศมนตรี พ.ศ. 2546

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายธวัชชัย พักอังกูร)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น

ส่วนวินิจฉัยและกำกับดูแล

โทร. 0-2241-9034

โทรสาร 0-2241-9035

รายการเกี่ยวกับบ้าน		เล่มที่ 1
เลขรหัสประจำบ้าน 5607-015221-2	สำนักทะเบียน อำเภอแม่ใจ	
รายการที่อยู่ 278 หมู่ที่ 11		
ตำบลศรีถ้อย อำเภอแม่ใจ จังหวัดพะเยา		
ชื่อหมู่บ้าน	ชื่อนบ้าน	
ประเภทบ้าน บ้าน	ลักษณะบ้าน ครึ่งตึกครึ่งไม้เดี่ยว 1 ชั้น 2 ห้อง	
วันเดือนปีที่กำหนดบ้านเลขที่ 10 กุมภาพันธ์ 2549		
ลงชื่อ		นายทะเบียน
(นางเบญจมาศ โพธิ์หล้า)		
วันเดือนปีที่พิมพ์ทะเบียนบ้าน 10 กุมภาพันธ์ 2549		

สิบหก ๑๖๕๖

สิบหก ๑๖๕๖

เล่มที่ 1	รายการบุคคลในบ้านของเลขรหัสประจำบ้าน 5607-015221-2	ลำดับที่ 1
ชื่อ นางกิริดา บุญเมืองคำ	สัญชาติ ไทย	เพศ หญิง
เลขประจำตัวประชาชน 3-5607-00209-47-6	สถานภาพ โสด	เกิดเมื่อ 17 ก.ค. 2508
มารดาผู้ให้กำเนิด ชื่อ เสด	3-5607-00209-49-2	สัญชาติ ไทย
บิดาผู้ให้กำเนิด ชื่อ ปิ่น	3-5607-00209-45-0	สัญชาติ ไทย
* มาจาก 149 หมู่ที่ 11 ต.ศรีถ้อย		
อ.แม่ใจ จ.พะเยา เมื่อ 10 ก.พ. 2549		(นางเบญจมาศ โพธิ์หล้า)
** ไปที่		นายทะเบียน

๑๑.๒๕

[illegible]

g.m. 



เล่มที่ 62 ฉบับที่ 33/2547

แบบ ข.๓

หนังสือสำคัญฉบับใหม่เพื่อแสดงว่า

นาง นาน เวียงนาถ

อยู่บ้านเลขที่ 149 ถนน, ตรอก หรือ ซอย หมู่ที่ 11
ตำบล ศรีถอย อำเภอ แม่ใจ จังหวัด พะเยา

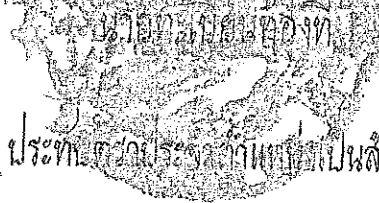
บิดาชื่อ นาย บิน มารดาชื่อ นาง เจริญ

ได้รับอนุญาตให้เปลี่ยนชื่อตัวเป็น " อธิชา "

นายทะเบียนท้องถิ่นได้อนุญาตแล้ว จึงให้หนังสือสำคัญฉบับนี้เป็นหลักฐาน

ที่ว่าการ อำเภอแม่ใจ
ให้ไว้ ณ วันที่ 10 มีนาคม 2547

ปลัดอำเภอ ()



ประทับตราประจำอำเภอเป็นสำคัญ

๓๓.๒๔

สง่า ๒๕๓๖

ศิริดา ๒๕๒๗

ข้อตกลงจ้างเหมาบริการปฏิบัติงาน

เลขที่....๔๔/๒๕๖๔.....

ข้อตกลงฉบับนี้จัดทำขึ้น ณ สำนักงานเทศบาลตำบลศรีถ้อย อำเภอแม่ใจ จังหวัดพะเยา เมื่อวันที่ ๓๑ เดือน มีนาคม พ.ศ.๒๕๖๔ ระหว่าง เทศบาลตำบลศรีถ้อย โดย นายสมบุรณ์ พลวงบุญมี ตำแหน่งปลัดเทศบาลตำบลศรีถ้อย ปฏิบัติหน้าที่นายกเทศมนตรีตำบลศรีถ้อย ซึ่งต่อไปในบันทึกนี้เรียกว่า “ผู้ว่าจ้าง” ฝ่ายหนึ่ง กับ นายศุภวิทย์ เวียงนาค บ้านเลขที่ ๔ หมู่ที่ ๖ ตำบลศรีถ้อย อำเภอแม่ใจ จังหวัดพะเยา ซึ่งต่อไปในบันทึกนี้เรียกว่า “ผู้รับจ้าง” อีกฝ่ายหนึ่ง ทั้งสองฝ่ายได้ตกลงกันดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ผู้ว่าจ้างตกลงจ้างเหมาและผู้รับจ้างซึ่งรับรองว่าตนเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ใน หมวด ๑ ตกลงรับจ้างเหมาบริการคนงานทั่วไป ปฏิบัติงานขับรถบรรทุกน้ำ งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เทศบาลตำบลศรีถ้อย ของผู้ว่าจ้างตามที่ระบุไว้ในผนวก ๒ มีกำหนดระยะเวลาจ้างเหมาจำนวน ๓ (สาม) งวด ดังนี้

งวดที่ ๑	ตั้งแต่วันที่ ๑ - ๓๐	เมษายน	๒๕๖๔
งวดที่ ๒	ตั้งแต่วันที่ ๑ - ๓๑	พฤษภาคม	๒๕๖๔
งวดที่ ๓	ตั้งแต่วันที่ ๑ - ๓๐	มิถุนายน	๒๕๖๔

ข้อ ๒. ผู้ว่าจ้างตกลงจ่ายค่าจ้างเหมาทำงานบริการดังกล่าวในข้อตกลง ๑ ให้แก่ผู้รับจ้าง เป็นจำนวนเงินอัตราค่าจ้างเดือนละ ๘,๕๐๐.- บาท (-แปดพันห้าร้อยบาทถ้วน-) รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๒๕,๕๐๐.- บาท (สองหมื่นห้าพันห้าร้อยบาทถ้วน) ซึ่งได้รวมค่าภาษีอากรใดๆ (ถ้ามี) และค่าใช้จ่ายทั้งปวงไว้ด้วยแล้ว โดยจะจ่ายเมื่อผู้รับจ้างได้ทำงานบริการในหน้าที่มีผลสำเร็จของงานครบถ้วนสมบูรณ์ในเดือนนั้นๆ และคณะกรรมการตรวจรับพัสดุได้ตรวจรับมอบงานจ้างเรียบร้อยแล้ว

ข้อ ๓. นอกจากที่ได้ระบุไว้ในข้อตกลงนี้แล้ว ทั้งสองฝ่ายตกลงให้รายละเอียดและเงื่อนไขเกี่ยวกับการจ้างรวมทั้งการจ่ายค่าตอบแทนอื่นใดแก่ผู้รับจ้าง เป็นไปตามผนวก ๓ และ ๔

ข้อ ๔. เอกสารแนบท้ายข้อตกลงดังต่อไปนี้ให้ถือเป็นส่วนหนึ่งของข้อตกลงนี้

ผนวก ๑	คุณสมบัติของผู้รับจ้าง	จำนวน ๑ หน้า
ผนวก ๒	ลักษณะของงานที่จ้างเหมาบริการ	จำนวน ๑ หน้า
ผนวก ๓	รายละเอียดและเงื่อนไขเกี่ยวกับการจ้าง	จำนวน ๑ หน้า
ผนวก ๔	หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการจ่ายค่าตอบแทนอื่น	จำนวน ๑ หน้า
ผนวก ๕	วินัยการปฏิบัติงานและวินัยเกี่ยวกับความประพฤติ	จำนวน ๑ หน้า

ความใดในเอกสารแนบท้ายข้อตกลงที่ขัดแย้งกับข้อความในข้อตกลงนี้ ให้ใช้ข้อความในข้อตกลงนี้บังคับและในกรณีที่เอกสารแนบท้ายข้อตกลงขัดแย้งกันเอง ผู้รับจ้างจะต้องปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของผู้ว่าจ้าง

ข้อ ๕. ในกรณีที่มีความจำเป็นทางราชการที่ต้องให้ผู้รับจ้างปฏิบัติงานนอกเวลาราชการ หรือไปปฏิบัติงานยังต่างจังหวัด ผู้รับจ้างตกลงรับปฏิบัติงานดังกล่าว โดยผู้ว่าจ้างตกลงจ่ายค่าตอบแทน การปฏิบัติงานล่วงเวลา และ/หรือ การไปปฏิบัติงานยังต่างจังหวัด ให้แก่ผู้รับจ้างตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขการจ่ายค่าตอบแทนอื่นใด เอกสารผนวก ๔ แนบท้ายข้อตกลงนี้

ข้อ ๖. ผู้รับจ้างต้องมาปฏิบัติงานตามข้อตกลงด้วยตนเอง โดยต้องมาบันทึกเวลาที่มารับมอบงานจ้างในแต่ละวัน และเวลากลับเมื่อทำงานจ้างในวันนั้น ๆ เสร็จสิ้นด้วยตนเองทุกครั้ง ในกรณีที่ผู้รับจ้างไม่สามารถมาปฏิบัติงานด้วยตนเองได้ในวันใด ผู้รับจ้างจะจัดให้มีบุคคลอื่นมาทำงานแทนในวันนั้น ๆ ไม่ได้ และจะต้องไม่เอางานทั้งหมดหรือส่วนหนึ่งส่วนใดแห่งข้อตกลงนี้ไปจ้างช่วงอีกต่อหนึ่ง

ข้อ ๗. หากในวันใดผู้รับจ้างไม่มาปฏิบัติงานตามข้อตกลง ผู้ว่าจ้างมีสิทธิหักค่าจ้างเหมารายเดือนของเดือนนั้น ๆ เป็นรายวันตามอัตราค่าจ้างเหมารายวัน ตามจำนวนวันที่ขาดงานและหากในเดือนใดมีการขาดงานดังกล่าวในวรรคก่อนโดยไม่เหตุอันสมควร ให้ถือว่าผู้รับจ้างปฏิบัติผิดข้อตกลง ผู้ว่าจ้างมีสิทธิยกเลิกข้อตกลงจ้างเหมาบริการได้ทันที



๑.๗. ใน A

ข้อ ๘. ผู้รับจ้าง...

ข้อ ๘. ผู้รับจ้างต้องให้ความเคารพข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของผู้ว่าจ้าง รวมทั้งปฏิบัติต่อผู้มาติดต่อราชการกับผู้ว่าจ้างด้วยความสุภาพเรียบร้อย หากมีการละเว้นการปฏิบัติงานดังกล่าว และก่อให้เกิดความเสียหายแก่ภาพพจน์ของผู้ว่าจ้าง ให้ถือว่าผู้รับจ้างปฏิบัติผิดข้อตกลง

ข้อ ๙. คณะกรรมการตรวจรับพัสดุของผู้ว่าจ้างมีสิทธิ์ตรวจสอบและควบคุมงานเพื่อให้เป็นไปตามข้อตกลงและมีอำนาจที่จะสั่งแก้ไข เปลี่ยนแปลง เพิ่มเติมหรือตัดทอนงานตามข้อตกลงนี้ รวมทั้งการกำหนดให้ผู้รับจ้างไปทำงานในงานหรือสถานที่อื่นใดของผู้ว่าจ้างนอกจากที่กำหนดไว้ในผนวก ๒ และ ๓ ก็ได้

ข้อ ๑๐. ในระหว่างการทำงานตามข้อตกลงนี้ ผู้รับจ้างได้กระทำการหรือละเว้นกระทำการใด ๆ อันเป็นการละเมิดต่อบุคคลหรือทรัพย์สินของผู้ว่าจ้างหรือของผู้อื่น ผู้รับจ้างจะต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนที่เกิดขึ้นเต็มจำนวนทุกกรณีในบรรดาความเสียหายที่เกิดขึ้นทั้งสิ้น เว้นแต่ผู้รับจ้างจะพิสูจน์ได้ว่าความเสียหายดังกล่าวเกิดขึ้นเพราะเหตุสุดวิสัย

ข้อ ๑๑. หากผู้รับจ้างปฏิบัติผิดข้อตกลงข้อหนึ่งข้อใด หรือผู้รับจ้างไม่อยู่ในฐานะที่จะปฏิบัติตามข้อตกลงต่อไปได้ ผู้ว่าจ้างมีสิทธิ์บอกเลิกข้อตกลงได้ทันที

ไม่ว่าผู้ว่าจ้างจะใช้สิทธิ์บอกเลิกข้อตกลงดังกล่าวในวรรคก่อนหรือไม่ก็ตาม ผู้รับจ้างจะต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายทั้งปวงอันเกิดจากการปฏิบัติผิดข้อตกลงหรือการกระทำละเมิดของผู้รับจ้าง โดยผู้ว่าจ้างมีสิทธิ์หักค่าจ้างที่ยังค้างจ่าย หากไม่เพียงพอ ผู้รับจ้างจะต้องนำมาชำระให้แก่ผู้ว่าจ้างภายในกำหนด ๕ (ห้า) วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งเป็นหนังสือจากผู้ว่าจ้าง หากผู้รับจ้างไม่ดำเนินการภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ผู้รับจ้างต้องชำระดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๑๕ (สิบห้า) ต่อปีของเงินต้น นับแต่วันที่พ้นกำหนดเวลาดังกล่าวจนถึงวันที่ ผู้รับจ้างได้นำเงินมาชำระเต็มจำนวนแล้ว

ข้อ ๑๒. การว่าจ้างตามข้อตกลงนี้ไม่ทำให้ผู้รับจ้างมีฐานะเป็นลูกจ้างของทางราชการ หรือมีความสัมพันธ์ในฐานะเป็นลูกจ้างตามกฎหมายแรงงานหรือกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม

ข้อตกลงนี้ทำขึ้นสองฉบับ มีข้อความอย่างเดียวกัน ทั้งสองฝ่ายได้อ่านเข้าใจข้อความโดยตลอดแล้วจึงลงลายมือชื่อพร้อมประทับตรา (ถ้ามี) ไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพยาน และได้เก็บข้อตกลงนี้ไว้ฝ่ายละฉบับ

(ลงชื่อ).....ผู้ว่าจ้าง
(นายสมบุรณ์ หลวงบุญมี)

ปลัดเทศบาลตำบลศรีถ้อย ปฏิบัติหน้าที่
นายกเทศมนตรีตำบลศรีถ้อย

(ลงชื่อ).....ผู้รับจ้าง
(นายศุภวิทย์ เวียงนาค)

(ลงชื่อ).....พยาน
(นางสาวฉลวรณ เวียงนาค)

(ลงชื่อ).....พยาน/ผู้ตรวจบันทึกตกลงจ้าง
(นางราตรี แปะคำเรือง)

หัวหน้าเจ้าหน้าที่
(ลงชื่อ).....พยาน/พิมพ์
(นางสาวมุกดา เวียงนาค)

เลขที่โครงการ ๖๔๐๔๗๑๓๗/๓๗๒

เจ้าหน้าที่

เลขที่คุมสัญญา ๖๔๐๔๑๔๑๒๘๕๓



เล่มที่ 1

รายการเกี่ยวกับบ้าน

เลขรหัสประจำบ้าน 5607-000563-4 ลำดับทะเบียน อำเภอแม่ใจ

รายการที่อยู่ 4 หมู่ที่ 8 ตำบลศรีถ้อย อำเภอแม่ใจ จังหวัดพะเยา

ชื่อหมู่บ้าน ชื่อบ้าน

ประเภทบ้าน บ้าน ลักษณะบ้าน

วันเดือนปีที่กำหนดบ้านเลขที่

นายทะเบียน

ลงชื่อ (นายประคัมภ์ สอนา)

วันเดือนปีที่พิมพ์ทะเบียนบ้าน 4 เมษายน 2549

เล่มที่ 1

รายการบุคคลในบ้านของเลขรหัสประจำบ้าน

5607-000563-4 ลำดับที่ 3

ชื่อ นายสุภวัฒน์ เวียงนาค สัญชาติ ไทย เพศ ชาย

เลขประจำตัวประชาชน 1-5607-00041-70-6 สถานภาพ ผู้อาศัย เกิดเมื่อ 29 ม.ค. 2533

มารดาผู้ให้กำเนิด ชื่อ ผ่าน 3-5607-00209-47-6 สัญชาติ ไทย

บิดาผู้ให้กำเนิด ชื่อ กาอ้าย 5-5607-00018-83-9 สัญชาติ ไทย

* มาจาก งานข้อมูลการทะเบียนราษฎร

เข้ามาอยู่ในบ้านนี้เมื่อ 2 ก.พ. 2533

นายทะเบียน

ลงชื่อ (นายประคัมภ์ สอนา)

นายทะเบียน

๑๓. ๒. ๕



เลขที่ ออพ. 66832

อาศัยอำนาจตามความในพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ.2551

คณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน

มอบอำนาจหน้าที่ให้

คณะกรรมการรับรององค์การและหลักสูตรการศึกษาและฝึกอบรมผู้ปฏิบัติการ
และการให้ประกาศนียบัตรหรือเครื่องหมายวิทยฐานะแก่ผู้ผ่านการศึกษาศึกษาหรือฝึกอบรม

อนุมัติ

ประกาศนียบัตรอาสาสมัครฉุกเฉินการแพทย์

แก่

นายศุภวิทย์ เวียงนาค

เลขบัตรประจำตัวประชาชน 1560700041706

ซึ่งเป็นผู้มีคุณสมบัติครบถ้วน ให้มีอำนาจหน้าที่ ขอบเขต ความรับผิดชอบ และข้อจำกัดในการปฏิบัติการฉุกเฉิน

ภายใต้บังคับทั้งนี้กับแห่งกฎหมายว่าด้วยการแพทย์ฉุกเฉิน

รวมทั้งข้อบังคับ ประกาศ และระเบียบของคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน

ออกให้ ณ วันที่ 17 เดือน

ตุลาคม พุทธศักราช 2562

หมดอายุ วันที่ 16 เดือน

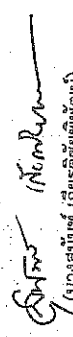
ตุลาคม พุทธศักราช 2564

๓๗-

พันเอก 
(สุรจิต สุนทรธรรม)

ประธานคณะกรรมการ

เรืออากาศเอก 
(อรรถวิยะ แพงพาก)
เลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ


(นางสุนันท์ เกียรติชัยพัฒน์)
ประธานระดับอาสาสมัครฉุกเฉินการแพทย์

